

Volleybalvereniging VVW Wervershoof

www-volleybal.nl

De VolleyTreffers

30^e JAARGANG Nr. 5

29 mei 2009

BESTUUR

VOORZITTER	: Johan Schipper	De Gracht 23	0228 - 583492
SECRETARIS	: vacant		
PENNINGMEESTER	: Jan Laan	Zwaagdijk 271	06 - 21803103
WEDSTRIJDLEIDING	: Rik Laan	Volkersweg 16	0228 - 581030
SPONSORING	: Gert-Jan Dekker	Zwaagdijk 55	0228 - 586970
ACTIES	: Jeroen Lakeman	Floralaan 2 ^e	0228 - 582907
ACTIES	: Arjen Meester	Postweid 17, Venh.	0228 - 543892

COÖRDINATOREN

LEDENADMINISTRATIE	: Ria Lap	Europasingel 51	0228 - 582002
VOLLEYTREFFER	: Rik Laan	Volkersweg 16	0228 - 581030
ZAALDIENST	: Henk Schut	De Willskracht 134	0228 - 582401
MARC DEEN TOERNOOI	: Henry Verdonschot	Kruin 3	0228 - 581051
FAMILIETOERNOOI	: Piet Bakker	Slotlaan 35	0228 - 583060
BEACHTOERNOOI	: Gert-Jan Dekker	Zwaagdijk 55	0228 - 586970
WEBSITE www-volleybal.nl	: Henry Verdonschot	Kruin 3	0228 - 581051

Voorzitter			
technische commissie	: Cees Warnaar	Nes 94	0228 - 581161
Contactadres Binding	: Gert-Jan Dekker	Zwaagdijk 55	0228 - 586970

CONTRIBUTIE SEIZOEN 2008 – 2009

			MACHTIGING:
Seniorencompetitie	: € 157,00	€ 147,00	BANK:
Selectietoeslag	: € 20,00	€ 20,00	
Jeugd A	: € 111,50	€ 101,50	
Jeugd B/C	: € 85,50	€ 75,50	Rabo W'hoof
Jeugd D/E	: € 67,00	€ 57,00	36.89.51.847
Recreanten	: € 106,00	€ 96,00	

Het lidmaatschap **IS HET GEHELE VOLLEYBALSEIZOEN GELDIG**, en de contributie dient binnen 2 maanden na datum rekening te worden voldaan. Bij niet op tijd betalen wordt op de contributie € 4,50 administratiekosten in rekening gebracht.

Uitzonderingen alleen in overleg met de penningmeester.

OPGAVE en AFMELDING LIDMAATSCHAP kan uitsluitend **SCHRIFTELIJK** bij de LEDENADMINISTRATIE VOOR 1 JUNI.

TRAININGSTIJDEN 2008 – 2009

OLYMPIA	: Maandag	: 17:00 uur – 18:00 uur: JEUGD B : 18.00 uur – 19.30 uur: JEUGD A : 19.30 uur – 21.30 uur: DAMES 1 + SELECTIE : 19.30 uur – 21.00 uur: HEREN 1 + SELECTIE
DE DARS	: Woensdag	: 19.00 uur - 20.15 uur: JEUGD MB : 19.00 uur - 20.15 uur: JEUGD JB : 19.00 uur - 20.15 uur: JEUGD A + DAMES 2 : 19.00 uur - 20.15 uur: JEUGD D/E : 20.15 uur - 21.30 uur: DAMES 1 : 20.15 uur - 21.30 uur: HEREN 2 : 20.15 uur - 21.30 uur: HEREN 3 + 4 : 20.15 uur - 21.30 uur: RECREANTEN

Van de Redactie

Afgelopen tijd naar een concert van Bob Dylan geweest in de Heineken Music Hall in Amsterdam, naar een reünie van mijn middelbare school, de SG Werenfridus in Hoorn en naar de nieuwe Star Trek-film: The Future Begins. Oom Bob wordt oud, maar gaat onverstoort door met z'n in 1988 begonnen Never-Ending Tour. Er komen altijd weer verrassend veel jonge mensen naar de oude maestro kijken en luisteren. Terug in de trein een leuk gesprek gehad met een vinyl-vader en CD-dochter, die beiden even enthousiast waren.

Ruim 30 jaar geleden - vrijdag 23 juni 1978 - maakte ik Dylan voor eerst live mee in de Kuip in Rotterdam aan het eind van de laatste proefwerk week in 4 HAVO. En 30 jaar gelden werd ik oud-Werenfridiaan, zoals dat heet. Tijdens de examenfeesten - eind mei '79 - onweerde het net zo hevig als afgelopen maandag, maar dan een hele week lang elke avond. Op de reünies - het was nu niet de eerste, al was de vorige alweer 10 jaar terug - zie en spreek ik meestal dezelfde twee mensen weer. Ellen Seuren herkende ik elke keer onmiddellijk, ze was - en is - dan ook het mooiste meisje van de klas. Marit Moeskops - misschien wel het leukste meisje van de klas, maar daar word je je dan pas 30 jaar later van bewust - herken ik merkwaardig genoeg elke keer weer niet, al beweert ze dan zelf dat ze toch geen spat veranderd is. Het was een verrassend leuk weerzien met deze meiden. De film - over de eerste ontmoeting van Kirk, Spock, Bones en de rest van de Enterprise-crew - was geweldig. De time line van het ST-universum, waarmee ik ruim 30 jaar gelden voor het eerst in aanraking kwam via de toen totaal en finaal fascinerende originele TV-serie op zondagmiddag na het programma-met-de-muis, is voor altijd veranderd door een wraakzuchtige tijdreiziger, ze kunnen nu alle kanten op met het nieuwe oude team, want alles wat hiervoor te zien is geweest, is nooit gebeurd in de nieuwe 'realiteit'.

Ach ja, *the good old days* van voor MP3, DVD, CD, mobiele telefonie, kleuren-TV, internet en calculator. Het is ook al weer 30 jaar geleden, dat ons clubblad werd opgericht.

Is dit de laatste VolleyTreffers? In ieder geval van dit seizoen. De VT heeft het 30 jaargangen volgehouden en de helft daarvan - 15 jaar - ben ik redacteur; een derde deel dáárvan - 5 jaar dus - *enig* redacteur en moest ik regelmatig de nodige moeite doen om assistentie bij het draaien (drukken-rapen-nieten) te organiseren.

Op de vorige jaarvergadering is geopperd om alleen nog een e-zine versie uit te geven via onze website. Het resultaat was echter dat het schrijven voor de VT bij alle teams gestimuleerd zou worden, hetgeen resulteerde in een verrassend gevarieerd eerste nummer van jaargang 30. Waarna het kopij-aanbod alras weer inzakte en ik de nodige stukken van armoed maar van de site plukte om er toch maar weer wat van te maken.

De elke jaarvergadering weer aangeboden hulp bleek ook weer dit seizoen in de praktijk lastiger te regelen dan gehoopt. De bereidwilligen blijken dan net te moeten werken of zijn een weekend weg of moeten volleyballen of de badkamer verbouwen of naar een bevalling. Het zijn allemaal valide redenen om verstek te laten gaan, maar het maakt het niet minder lastig om de VT gedrukt te krijgen.

Het idee van alleen nog maar een elektronische versie van de VT is in de loop van deze jaargang een stuk aantrekkelijker geworden. Of krijgt de VT nu dan eindelijk een broodnodige injectie met nieuw bloed? We hebben het er vast over op de jaarvergadering, al zal het vast niet het belangrijkste onderwerp van de avond zijn.

Is dit de laatste VolleyTreffers, of neemt een nieuw, fris, enthousiast team (dat ik dan uiteraard zal inwerken) het stokje van me over?

The future begins.

Groeten van Rik

Van het Bestuur

Arbiter NeVoBo

Enya Boon is als eerste van volleybalvereniging VVW geslaagd voor de nieuwe, praktijkgerichte scheidsrechtercursus. Op de laatste Darsavond heeft ze haar 'Proeve van Bekwaamheid' met succes afgelegd; op de laatste trainingsavond kreeg zij haar diploma uitgereikt met daarbij het felbegeerde embleem van "Arbiter NeVoBo". Saus, Enya!

Ook belangstelling? Informatie bij Rik.

UITNODIGING ALGEMENE LEDENVERGADERING 2009

Het bestuur van Volleybalvereniging V.V.W. nodigt haar leden uit tot het bijwonen van de algemene ledenvergadering op:

Dinsdag 2 juni 2009 bij Dekker Glascultures
Nieuwe Dijk 40-42 in Wervershoof

aanvang 20.00 uur

AGENDA

1. Opening
2. Goedkeuren notulen algemene ledenvergadering 2008
3. Mededelingen en ingekomen stukken
4. Jaarverslagen
  - Voorzitter
  - secretaris
  - penningmeester
    - kascontrole
    - vaststellen contributie 2009/2010
  - recreanten
  - jeugdzaken
  - wedstrijdleiding
  - technische commissie
  - jeugdcommissie
5. Bestuursverkiezing:
  - Aftredend en **niet** herkiesbaar:
    - Johan Schipper [voorzitter]
    - Gert-Jan Dekker [p.r./sponsoring]
    - Jeroen Lakeman [acties]
  - Vacant: secretaresse
6. Voortgang werkgroep "Op naar de volgende 50" – hoe verder met de vereniging?
7. Trainingstijden en trainers 2009/2010 + voorlopige teamindeling (?)
8. Activiteiten seizoen 2009/2010
9. Rondvraag
10. Bedankjes
11. Sluiting

De Pen

Hallo volleyballers!

Ik denk dat de meeste van jullie mij niet kennen, omdat dit mijn eerste jaar bij VVW is. Ik ben geboren in Hoorn en heb hiervoor bij WhamWham gespeeld. Nadat VVW vorig jaar te weinig speelsters had, ben ik gevraagd of ik bij dames 1 zou willen spelen. Samen met Eline heb ik toen de overstap naar VVW gemaakt.

Zoals Karin al zei, is dit tevens ook het laatste jaar. Dit vind ik jammer, omdat ik het dit jaar erg gezellig heb gehad met de meiden en Peter. Helaas is het leven in Utrecht en volleyballen in Wervershoof lastig te combineren en heb ik ervoor gekozen om in Utrecht te gaan volleyballen.

Vlak nadat ik me bij het team van VVW heb aangemeld, heb ik besloten om een studie Communicatie en Informatiewetenschap te gaan volgen in Utrecht. Ik woon daar samen met vier andere studenten in een studentenhuis.

Naast mijn studie ben ik een bezige bij. Een dag van 24 uur is voor mij veel te kort. Naast volleybal heb ik nog veel vrienden en vriendinnen met wie ik regelmatig afspreek. Ook ben ik veel bezig met het plannen van vakanties en de vakantie zelf. Het liefst ben ik 365 dagen in het jaar op vakantie.

Ik heb dit jaar erg genoten bij VVW. Ik zal de meiden missen en hoop jullie nog eens tegen te komen op het volleybalveld. Ik wil *De Pen* graag aan **Eline Snoeijer** geven, omdat zij dit jaar ook voor het eerst volleybalt bij VVW.

Groetjes Wieteke

PEN PALS tot nu toe (tussen haakjes jaargang en nummer VT):

1. Ria Lap (17/3)	11. Frieda Schouten (20/4)	21. Elke Smit (22/2)	31. Klaas Smak (23/6)	41. Henry Verdonshot (26/2)
2. Tjeerd van Scheltinga (17/5)	12. Pierre Meester (20/5)	22. Michel Hendriks (22/3)	32. Peter Korver (24/1)	42. Ton Schouten (26/3)
3. Henk van Wielink (17/6)	13. Leon Bos (20/6)	23. Eric Hendriks (22/4)	33. Arie Reus (24/2)	43. Peter Viool (26/4)
4. Debbie Appelman (17/7)	14. Ilona Koomen (21/1)	24. Donita Fabriek (22/5)	34. André Kaarsemaker (24/3)	44. Rosalie Annes (26/5)
5. Jacques Verlaat (18/1)	15. Tiny Copier (21/2)	25. Sharon Kamphuis (22/6)	35. Cees Warnaar (24/4)	45. Liza van der Gulik (27/1)
6. Leonie Sieverding (18/4)	16. Paul Kaarsemaker (21/3)	26. Martijn Droog (23/1)	36. Marco Lankhorst (24/5)	46. Willeke Huisenga (27/2)
7. Rik Laan (19/2)	17. Marieke Verdonshot (21/4)	27. Ben Droog (23/2)	37. Jilke Rijpkema (25/1)	47. Theo Appel (27/3)
8. Marita Jaeqx (19/3)	18. Martijn Breg (21/5)	28. Klaas Meilink (23/3)	38. Richard Hekelaar (25/2)	48. Johan Schipper (27/4)
9. Anco kuin (20/2)	19. Martijn Bakker (21/6)	29. Harry Dekker (23/4)	39. Jet Bakker (25/4)	49. Sharon Kamphuis (30/1)
10. Sylvia Kieftenburg (20/3)	20. Bjorn Schouten (22/1)	30. Ans Koomen (23/5)	40. Jeroen Lakeman (26/1)	50. Dominique Warnaar (30/2)
51. Henk Schut	52. Karin Molenaar	53. Wieteke Kluiwstra		

Recreanten

Toch nog een vrolijk (week)einde (door Ben)

Goedgemutst vertrokken we zaterdag 4 april om 11.20 u richting De Sluis. Vroeg dit keer, omdat van ons werd verwacht de velden op te zetten.

Om 12 uur bonden we (VVW 'heren'; voor het gemak tellen we Carien en Marita ook even mee als heer) de strijd aan tegen Simokos 2.

Doordat Jelle en Sjaak R. verhinderd waren, moest Henk 'noodgedwongen' zijn spelverdelers positie afstaan aan de dames.

Wat we echter ook deden, we kwamen niet in de race: 12-25, 16-25 en 7-25. Vervolgens onze zinnen gezet op onze volgende tegenstander: Smash. Hier een herhaling van onze vorige partij: 12-25, 10-25 en 9-25. Conclusie: we misten Jelle en Sjaak (zonder de anderen, incl. mijzelf, tekort te doen; aan Jacques lag het zeker niet, want die heeft de schade nog beperkt weten te houden door een aantal mooie punten te scoren.)

Om 14.45 u (we hadden een 'vroegertje') vertrokken we puntloos huiswaarts; gauw vergeten deze middag.

De dames hadden op dat moment hun eerste wedstrijd tegen Simokos D1 achter de rug; ook al geen florissante stand: 14-25, 9-25 en 15-25.

Dat belofde niet veel goeds. Thuis gekomen, mailde Astrid mij de eindstand van hun wedstrijd tegen Madjoe: 25-12, 25-18 en de laatste set (helaas) 19-25. Toch weer 2 punten in the pocket. Daarmee behouden ze hun voorlaatste plek. Dus toch nog een vrolijk Paasweekend in het vooruitzicht.

Een kort verslag deze keer; de laatste competitie middag van dit seizoen is op 18 april.

P.S. Voor de geïnteresseerden: ik heb heerlijk gegeten en het was nog gezellig ook! Wat wil een mens nog meer. (winnen???)

De laatste dag van het seizoen (door Ben)

18 April: de laatste competitiedag van het volleybalseizoen voor de recreanten. Inmiddels spelen we al weer voor het tweede jaar mee met twee teams: VVW-heren en VVW-dames. Een welkome aanvulling, zowel voor de ORVWFO als voor onze eigen volleybalvereniging. Complimenten aan onze dames zijn zeker op zijn plaats; als je ziet hoe zij vorig jaar begonnen zijn en uiteindelijk dit seizoen beëindigden is een grote vooruitgang te bespeuren. Men is zelfs zo enthousiast dat er een nieuwe outfit in de maak is; we zijn benieuwd!

Terug naar 18 april.

Traditiegetrouw begon de middag met een evaluatievergadering waarbij de aanvoerders van de teams waren uitgenodigd. Alles loopt naar wens; weinig of geen opmerkingen, behoudens de grote complimenten aan de organisatie. Elke keer staan (zitten) zij toch weer klaar voor ons. Dat betekent, ook inmiddels traditiegetrouw, een tompouce voor de bestuursleden namens VVW. Een klein gebaar, maar wél met grote waardering.

Om 13.20 u startten de dames met hun eerste wedstrijd tegen Asonia; de eerste set moesten ze duidelijk nog op stoom komen. Iets waar ze wel meer mee te maken hebben, zo werd mij verteld. Ondanks een inhaalslag halverwege de set, kwamen ze niet verder dan 17-25. De tweede set werd nog heel spannend: na een achterstand van 21-16 werd het uiteindelijk nog 23-23. Helaas gingen de laatste 2 punten naar de tegenpartij. De laatste set was een kopie van de eerste; onze dames kwamen steeds meer in de wedstrijd en er was een aantal fraaie rally's te zien. Weliswaar geen punten, maar een mooie wedstrijd. Helaas was het voor Asonia de laatste keer; voor het volgend seizoen konden zij geen mensen meer op de been krijgen. Jammer; een leuke ploeg waar onze dames zich goed aan konden meten.

Voor de heren stond deze middag slechts één wedstrijd op het programma; zij mochten aantreden tegen Plan-Zuid 1, de kampioenen van dit seizoen. Als je dan met de setstanden van 14-25, 17-25 en 14-25 verliest, heb je niet echt goed maar zeker ook niet slecht gespeeld. Een uiteindelijke voorlaatste plaats in de eindstand was het resultaat.

Heel veel dank aan onze vaste invallers Jelle, Sjaak St. en Marita.

De laatste wedstrijd speelden onze dames tegen Simokos; een niet geringe tegenstander. Ze hadden hun kruis een beetje verspeeld in de eerste wedstrijd; de eerste set leverde toch nog een stand op van 18-25. In de tweede set kon je merken dat de fut er een beetje uit was; met een stand van 15-25 was er nog één set te gaan. Helaas; de ingezette neergang in de 2e set zette zich ook voort in de 3e set: 6-25. Samengevat: een middag zonder punten. Ook de dames bezetten daarmee een voorlaatste plaats in de eindstand.

Na afloop hebben we nog even gezellig nagezeten met een bittergarnituur van de sporthaleigenaar en een drankje van ons zelf.

We kunnen terugkijken op een mooi seizoen, met weliswaar niet zo heel veel punten, maar wel veel speelplezier. Tot het volgend jaar; dan spelen we (toch) wéér in De Sluis.

Dames 1

Coachcommentaar (door Peter)

[1] Dames 1 is in de 20ste wedstrijd van dit seizoen tegen een nederlaag aangelopen. In een spannende derby tegen Westvolver 1, waarin veelal niet het gewenste niveau werd gehaald, liet de ploeg zich het kaas van het brood eten: 2-3. Westvolver 1 (3e) staat hoger geklasseerd dan VVW 1 (8e), maar zeker in het begin was duidelijk dat het geen gelopen koers zou worden voor Westvolver. Met veel service druk en enthousiasme speelde VVW de ploeg van Westvolver in de 1e set naar een grote achterstand en halverwege de set had Westvolver al twee time-outs gebruikt. Met dit gegeven was er aanvankelijk voldoende scherpte bij de thuisploeg en Westvolver kwam er aanvallend niet uit. Aan het einde van de 1e set kwamen we toch nog even in de problemen, niet zozeer door het goede spel van de tegenstander maar meer omdat we zelf niet scherp genoeg bleven. Ondanks dat wonnen we de 1e set met 25-22. De 2e set leek een kopie van de 1e set te worden, maar Westvolver herstelde zich op tijd en scoorde veelvuldig met de centrum- en diagonaal aanval. Bij VVW werden te veel fouten gemaakt zodat Westvolver eenvoudig kon doorstromen naar een 17-25 setwinst. In de 3e set wisten we wat er moest gebeuren en dat gebeurde ook, aanvallend de ballen neerleggen op de slechtste verdedigers en veel wisselingen toepassen in service en aanval zorgden ervoor dat we veel en makkelijk scoorden. De centrumspeelsters paktten een aantal blokpunten mee en zonder ons bovenmatig in te spannen paktten we de setwinst met 25-18.

Jammer genoeg konden we het sterke spel in de 4e set niet doortrekken. Opbouwend en aanvallend was het zeker niet slecht maar we speelden het spelletje niet slim genoeg. Door hardwerken kreeg Westvolver steeds mogelijkheden om in de omschakeling het initiatief terug te pakken en te scoren. Bij een 20-23 achterstand kwamen we toch nog naast onze opponent, maar twee persoonlijke fouten zorgden ervoor dat Westvolver de stand is sets gelijk kon trekken. Een 5e set moest uitsluitel geven over de winnaar van de avond. Het spelbeeld in de 5e set was grillig te noemen, maar het bleef een gelijk opgaande strijd. In het staartje van deze set zorgen wederom twee persoonlijke fouten ervoor dat de setwinst met 13-15 naar Westvolver gaat, zodat de wedstrijd met 2-3 wordt verloren (104 punten voor - 106 punten tegen).

Wat we al vaker hebben gemerkt in deze klasse is dat zwakke momenten of fouten genadeloos afgestraft. Maar we zijn weer twee wedstrijdpunten rijker, waar we gezien de stand tevreden mee kunnen zijn, maar kijkend naar de hele wedstrijd hebben we een hele grote kans laten liggen om deze wedstrijd om te zetten in een overwinning.

[2] Dikke 5-punter voor Dames 1 van VVW. Met groot verschil hebben de volleybalsters van VVW dames 1 de wedstrijd tegen HCSC gewonnen: 4-0.

In de 1e (uit)wedstrijd kwam HCSC nog als winnaar uit de bus, maar nu was al snel duidelijk dat de rollen waren omgekeerd. In dit duel konden we weer beschikken over een voltallige selectie. Vanaf het begin zaten we er meteen bovenop te beginnen met een hoge servicedruk, waardoor HCSC enorm veel moeite had om tot een opbouw te komen. De enige speelster van HCSC die voor gevaar zorgde werd door VVW al snel aan banden gelegd door ons centrumblok in combinatie met de verdediging rechtsachter. Deze ingrediënten zorgden er al snel voor dat we de 1e set met 25-15 op onze naam konden schrijven. De 2e set verliep moeizamer en dat was vooral te danken aan het rommelige spel van de tegenstander waar de dames van VVW inmiddels zijn verleerd. De passing aan onze kant werd wat minder zuiver waardoor de spelverdeling meer moeite moest doen om de opbouw te verzorgen en daardoor zakte ook het tempo van de bal. Ook speelden we de passers van HCSC wat meer "in de kaart" door de service steeds bij een passer te brengen i.p.v. er tussen te leggen of ervoor of erachter. Bovendien was onze eigen organisatie erg onrustig wat mogelijk ook veroorzaakt werd door het "vreemde" spelletje van de tegenstander of door de dolenthousiaste supporters van HCSC. Tegen dit soort tegenstander moet je dan gewoon weer terug naar je eigen basis en daaruit vandaan te tegenstander onder druk zetten. Dat gebeurde gelukkig ook en zo konden we ook de 2e set winnend afsluiten met 25-18.

De 3e set konden we ons eigen spel verder doortrekken en de variatie in het aanspelen van onze eigen aanvallers was goed te noemen zodat de tegenstander achter de feiten aan bleef lopen. Enige punt wat we nog beter hadden moeten doen is meer wisseling in onze slagen aanbrengen zodat je feitelijk nog makkelijker speelt, maar ondanks dit speelden we als collectief ijzersterk en bestookten we de defensie van HCSC met harde smashes en wisten we ook de nodige punten te scoren in de blokkering. De tegenstander was niet bij machte om er iets tegenover te zetten en gecombineerd met een hoge servicedruk van diverse VVWers stoomden we naar de 3e setwinst deze avond, 25-14.

De wedstrijd zat in de knip en dan blijkt het toch weer moeilijk om scherp tussen de lijnen te komen voor de laatste set en het bonuspunt. Ondanks het feit dat we HCSC drie sets lang op alle fronten de baas waren lieten we ons in het begin van de laatste set toch naar een grote achterstand spelen (2-9) door een hele sterke service serie van de tegenstander. Als je dan nog wat wil moet je de mouwen opstropen en dat we dat kunnen laten we eigenlijk het hele seizoen al zien. HCSC vocht voor elk punt maar zagen de meiden van VVW steeds dichterbij komen. Je ziet dan dat je met "alles of niets" spelen een grote achterstand kan wegwerken en tevens je eigen foutjes compenseert. In het laatste deel van de set wordt het toch nog even heel spannend maar verzilver je zelf meteen het eerste setpoint en win je de 4e set met 25-23 en de wedstrijd met 4-0. Met deze overwinning op zak en de overige uitslagen van dit weekeinde is handhaving in de 1e klasse een feit en dat is een prestatie van formaat. We hebben nu één weekje rust in de competitie en kunnen de laatste wedstrijd van het seizoen vrijuit spelen en wellicht nóg een plaatsje stijgen op de ranglijst.

Dames 1 VVW wint ook de laatste wedstrijd van het seizoen. Na het verrassende verlies van de eerste twee set zag het er even somber uit. Tegen het altijd lastige De Schulp werd in het plaatselijke dorps huis van Egmond binnen een 2-0 achterstand omgebogen naar een 2-3 winst.

"erg lekker" was de meest gehoorde uitspraak na de fraaie overwinning van wéér een marathonpartij. VVW was al vrij van degradatiezorgen, maar wilde natuurlijk in de laatste wedstrijd een mooie prestatie neerzetten, maar voor De Schulp stond er in deze laatste wedstrijd nog veel op het spel, er moest ruim worden gewonnen om degradatie te ontlopen. De Schulp had er werkelijk alles aan gedaan om het resultaat te beïnvloeden o.a. door de wedstrijd te programmeren op 19.00 uur en een totale inspeeltijd van ongeveer 10 minuten af te spreken met de scheids. Dan weet je dat je een moeilijke avond tegemoet gaat en dat bleek ook al heel snel, want De Schulp startte goed en liep uit naar 4-1. Via een aantal scores vanuit de service door Erma en een mooie doortikbal van Paula komen we er nog naast tot 5-5 maar dan bouwt onze tegenstander door aan een voorsprong tot 16-10. Zoals zo vaak knokken we ons dan terug naar een verschil van één punt (18-19) o.a. door een paar mooie tipballen van Sharon, maar daarna pakt De Schulp toch de 1e set met 25-20.

De 2e set maken we het eerste punt maar de rest van de lopen we geheel achter de feiten aan en wil het op geen enkel volleybalonderdeel lukken en verliezen dan ook de set met 25-17.

De 3e set moet het dan maar gebeuren en zeker niet bij de pakken gaan neerzitten. De eerste actie deze set was er eentje om in te lijsten, een harde centrumaanval van De Schulp wordt goed verdedigd door Eline en ploft zo tussen de lijnen van De Schulp. Dit was denk ik de inleiding om de zaken anders aan te pakken en de knop ging om. Weinig briljant volleybal maar gewoon met verstand de ballen bij de tegenstander in het veld neerleggen was de opdracht die een aantal keren goed werd uitgevoerd. We hadden namelijk al gemerkt dat de verdediging van De Schulp elke aanval van VVW wist op te pakken. Het was een gelijkopgaande strijd die via 6-7 en 15-12 voorsprong naar een 17-16 achterstand ging. Dat was het moment om even een time-out te pakken, De Schulp serveerde vervolgens uit en VVW rook kansen en stoomde door naar 17-20. Nog even een kleine hapering maar via een mooi blok van Paula en een netbal van de tegenstander trokken we de setwinst naar ons toe met 20-25. De 4e set zijn we dan eigenlijk de gehele set de bovenliggende partij, Dominique weet via blok en middenaanval directe punten te scoren en af en toe wordt Sylvia op de diagonaal in stelling gebracht om scores te maken. Op 11-11 komt de Schulp er nog even naast, maar zorgt Lonneke via een mooie serviceserie voor een mooi verschil zodat we de set uit kunnen spelen naar een 22-25 winst. Wéér moet een 5e set uitmaken wie met de winst naar huis mag. Op het scherpst van de snede wordt deze set uitgevochten en vooral de buitenaanvallers scoren belangrijke punten, Karin met harde smashes richting de midachterpositie en Marijke met mooie ballen in het centrum. Op 12-12 nog een time-out om even de rust te pakken om vervolgens via 13-13, 14-14 en 15-15 door te stoten naar een 15-17 setwinst en een 2-3 wedstrijdwinst.

De competitie zit er op en na 22 wedstrijden hebben we 47 wedstrijd punten die in ieder geval recht geven op een keurige 7e plaats in de stand en als de rekenmeesters bij de NeVoBo hun werk hebben gedaan stijgen we misschien nog naar de 6e plaats. Vooraf was handhaven de doelstelling en dat is gelukt door een seizoen lang elke week weer twee keer te trainen en elke wedstrijd volle bak te gaan. Ons volleyballend vermogen is nog te laag om in deze klasse wedstrijden op souplesse te spelen en daarom moest er elke wedstrijd heel veel energie worden gegeven om punten te verzamelen. Dit is een resultaat van ons allemaal waar iedereen in dit team gewoon heel trots op moet zijn, een TOP prestatie!.

Heren 2

Laatste verslag van de laatste wedstrijd van H2. (door Minko)

Ene laatste keer al het kampioensfeest reeds gevierd in de Dars. Eigenlijk waren we nog niet echt kampioen; we moesten nog 1 punt halen van de onderste ploeg, Westvolver. Maar dat moest geen probleem zijn. Dus vol vertrouwen naar sportcentrum De Schalm. Even zoeken welke zaal en welk veld, maar al gauw werd het duidelijk dat we op het hoofdveld moesten spelen. We hadden veel publiek, alle tribunes waren vol.

We gingen voortvarend van start en de eerste set werd overtuigend gewonnen. Dus wij waren KAMPIOEN. Ook de tweede set werd gewonnen, dus heren 3 mocht PD wedstrijden spelen. Al onze missies waren geslaagd. Over de rest van de wedstrijd kan ik kort zijn: overige 3 sets hebben we verloren. Van Gaal zal gezegd hebben: we hebben wel verloren maar we waren wel de betere ploeg. En Cruijf zal wel gezegd hebben: als je aan het eind van de competitie meer punten hebt dan al je tegenstanders dan ben je KAMPIOEN. Maar wij als H2, met altijd onze blik op de toekomst gericht, zeggen altijd “OP DE VOLGENDE.”

PS Nu even wachten op de foto met stukje in de Binding, dan kan ik die weer uitknippen voor in m'n plakboek.

Wederwaardigheden van een wedstrijdsecretaris

(door Rik)

[10] Steve Jobs introduceerde begin deze eeuw de iPod, de MP3-speler van Apple. Het zou een ongevenaard stukje techniek blijken voor de muziekliefhebber; je hele discotheek van ik weet niet hoeveel CD's in dat kleine kastje? Wat een feest!

Karin, aanvoerder van VVW's Dames 1, en Westvolver, de tegenstander van heren 1, wilden hun wedstrijden verzetten; de eerste naar vroeger op de avond, de laatste naar een andere datum. Het eerste gaf het meeste werk, het laatste kon tenslotte geregeld worden.

De wedstrijd van heren 1 zou maandag pas gespeeld worden, dus had ik om negen uur slechts drie wedstrijden, hetgeen betekende dat één van de teams om half acht tweemaal moest fluiten en dit genoeg had ik Dames 2 toebedeeld. Van te voren had ik dit niet expliciet gemeld om zo te kijken of dit evengoed goed zou gaan (vorige keer had ik Karin van huis moeten bellen, toen Dames 1 in dezelfde situatie verkeerde) - *living dangerously*, za'k maar zeggen.

Manon en Lindy waren keurig op tijd om de beide jeugd B wedstrijden onder hun hoede te nemen; hetzelfde gold voor Marijke bij jeugd A, terwijl Sam bij ons op de bok ging. Ondertussen had ik meer te doen, dan ik had verwacht. Anco was er niet, dus droeg vice-aanvoerder Jos mij op om het formulier in te vullen en om het makkelijk te maken duwde hij me alleen de kaarten in handen zonder het bijbehorende lijstje met alle gegevens. Daarnaast klaagde Heide over de nethoogte, maar daar bleek na controle niets aan te mankeren; als het goed is, hing het net bij de meisjes het hele seizoen al op 2 meter 18, 7 centimeter lager dan bij de jongens.

Het set-uppen bij het inslaan schoot er een beetje bij in en als beloning voor al mijn inspanningen mocht ik daarom op de bank beginnen van Jos. NIVO stond twee plaatsen boven ons en moest te pakken zijn, want ze speelden zonder wissel of coach. De eerste set konden we de verwachtingen waar maken, al lukte het maar net (maar toch goed gedaan voor een eerste set).

De tweede set was echt een drama, maar in de derde wisten we ons toch al enigszins te herpakken. We misten het blok van Tim echter node, want een man in het zwart (dacht eerst nog even dat de Horinezen met een libero speelden, maar dat bleek dus niet het geval) had een snelle en loeiharde middenaanval om van zijn service nog maar te zwijgen.

In de vierde set ging het weer een stuk beter en we waren hard op weg naar een vijfsetter, toen op 20-15 voor alles als een kaartenhuis ineens stortte. Als je een set dik verliest, dan is het zo, maar een set onnodig uit handen geven zou niet mogen moeten. Niet eens hun beste serveerde kon zo een beetje vrij opslaan waar hij maar wilde. We wisten nog net twee puntjes te scoren voor het doek definitief viel voor waarschijnlijk de meest frustrerende set van het seizoen.

Met dat gevoel nog in het lijf mocht ik naar wat ongetwijfeld de meest frustrerende fluitbeurt van het seizoen zou worden, want de wedstrijd VVW-Westvolver en ik waren al jaren geen vrienden meer, maakte niet uit welke teams - Dames of heren - of welke hal - uit of thuis. Beide teams waren al ingespeeld, dus we konden meteen beginnen: VVW's Dames 1 tegen Westvolver, *let's get it over with*.

De ploegen waren uiteraard aan elkaar gewaagd en de sets werden op het scherpst van de snede uitgevochten, dus een makkelijke partij zou het sowieso al niet worden. Onze meiden wisten de eerste set maar net uit het vuur te slepen, maar in de tweede sloegen de Wolvinnen onverbiddelijk en harder terug, want de set ging met een aanzienlijk puntenverschil verloren. In de derde set waren de rollen weer omgedraaid en Peters pupillen pakten een 2-1 voorsprong met een even groot gat in punten.

Onze meiden leken even aan een vleugje overwinning te mogen ruiken, maar Westvolver vocht zich weer terug en trok de stand weer gelijk. In de vijfde set ging het punt voor punt, maar de Wolvinnen gingen er uiteindelijk toch met de buit vandoor, niet omdat ze nou beter waren, maar door net een foutje van VVW op het verkeerde moment. Jammer, maar ja.

De arbiter had ook zo z'n moeilijke momenten, de wedstrijd VVW-Westvolver had altijd iets extra narrigs. The wicked witch of Westvolver was hier zoals gewoonlijk vooral debet aan; ze is nooit aanvoerder en heeft altijd meteen het meest te mekkeren. Ik had haar in tien jaar tijd al evenveel malen een gele kaart of erger kunnen laten zien. Die had ik echter nooit meer bij me, hoewel ik na een wel heel felle en onterechte (zoals ook haar medespeelster, die ik had afgefloten voor touché, haar vergeefs probeerde duidelijk te maken) reactie op het punt heb gestaan ze uit m'n tas te halen (zoals Pé, zo hoorde ik later, daadwerkelijk bij de Heren 2 tegen NIVO had gedaan; op het formulier vermeldde hij de kaart met rugnummer, maar niet welk team - zeker ook al een tijdje terug, dat hij zoiets heeft moeten noteren). Na afloop van de set bood ze, inmiddels bijgepraat door haar teamgenoot, echter haar verontschuldiging aan, *another first*.

Een smash van Syl, die ik eerlijk gezegd eerder uit dan in zag, maar waarop het zicht enigszins beperkt werd door een Westwoudse, gokte ik in, al was het maar om even terug te narren, altijd leuk en met *plausible deniability* altijd mogelijk. De enige echte fout was het op appèl van VVW teruggedraaien van een beslissing naar dubbelfout, moet je eigenlijk nooit doen, maar ik had er nu weinig problemen mee. Wat m'n gemoed aanging dan, want de Westvolver-coach was al net zo'n narbok als de witch; hoewel hij toch wel een heel klein beetje gelijk had, was ook zijn protest *over the top*. Gewoon krachtig door blijven fluiten met beide duimen omhoog tot al het tumult weer verstomd is, vormt dan een beproefde remedie. (En er is altijd Regel 1 van de arbitrage, die Bert Lahuis - voorzitter van de werkgroep arbitrage van de Regio - de aanwezige scheidsen op de laatste opfris-avond nog maar eens had voor gehouden- en iedereen even opletten nu! : *als de scheids het niet gezien heeft, is het niet gebeurd*. Punt.)

De aanvoerder van Westvolver viel overigens reuze mee, zelfs toen bleek dat ik freudiaans genoeg 3-2 als eindstand had ingevuld in plaats van 2-3.

Het zat er weer op; de wedstrijden waren weer gespeeld. De wedstrijd van heren 1 tegen Westvolver stond voor maandag op het programma. Ikzelf ging 'm zeker niet fluiten. (Gelukkig vond de aangewezen scheids, die ik zaterdag zou opbellen, het geen probleem om maandagavond te komen.)

In de kantine eerst maar zo'n energy-drink uit de rode tank op de bar, net of ik iemands bloed dronk. Even zitten en op mijn tosti wachten, terwijl de analisten Buis & Buis (Ko en Pé) feilloos wedstrijden, teams en spelers fileerden. Volgende week weer Darsavond, maar heren 1 zou zaterdagmiddag spelen tegen het veerboot-gebonden TeVoKo van Texel en daar was nog geen scheids voor aangewezen, hetgeen betekende dat ik dat zelf mocht uitzoeken van het Regiokantoor. Sonderend bij heren 2 had ik weinig succes; ze zouden zeker weten kampioen worden en zaterdag nog behoorlijk beschonken zijn, begreep ik van Ed. Pé had z'n portie arbitrage ook wel gehad, dus moest ik misschien zelf fluiten, maar de VolleyTrefker moest er ook nodig uit. Nou ja, we waren nog lang geen week verder, misschien kreeg ik iemand nog zo gek.

Het was wel inmiddels zaterdag, toen ik nog even bij Dames 1 aanschoof om de arbitrale beslissingen van de wedstrijd te bespreken. Erma vond, dat er wel wat meer op echniek gefloten mocht worden, al was alles tegenwoordig kennelijk toegestaan. Kon ze wel eens gelijk in hebben. Ik kon haar melden, dat ik inmiddels *Brisinger* had aangeschaft, maar ik mocht het niet gaan lezen voordat zij het ook deed. Nou, ze kon gerust zijn, bij mij was het derde deel van de Erfgoedreeks nog lang niet aan de beurt - nog zoveel andere boeken te lezen.

De Darsavond was weer voorbij; Erma nam haar dochter mee naar huis en ik m'n fiets.

[11] De eerste iPod, die ik na toch een jaar aarzelen aanschafte, was een witte van 20 GB en na weken omzetten van mijn CD-collectie in MP3-bestanden te klein om alles te bevatten. Het duurde toch nog bijna 2 jaar, voordat ik een zwarte (inmiddels 'classic' geheten) van 80 GB aanschafte, die nu nog net niet half vol is, maar ruim 8000 nummers bevat, goed voor meer dan 3 weken lang non-stop muziek.

De laatste Darsavond van het seizoen. De B-meiden van WSOV waren er het eerst en loerden wat aarzelend de nog donkere zaal in. Jullie zitten goed hoor, hier gaan we volleyballen, verzekerde ik hen en keerde terug naar de kantine om de lichten aan te doen.

De zaal stroomde langzaam vol; Ed ging bij heren 3 op de bok en Els nam onze wedstrijd voor haar rekening. Ik had Dames 1 weer op twee jeugdwedstrijden gezet en dit voor de zekerheid woensdag nog gemeld bij Karin, maar voorlopig was alleen Syl komen opdagen om de jeugd A te arbitrereren. Ik hoefde het inspelen nu gelukkig niet te onderbreken, want daar verscheen dan toch Marijke in de zaal om de B-meiden te gaan fluiten (en aan het formulier te zien na afloop, had zij ooit de scheidsrechtercursus met goed gevolg doorlopen).

We mochten tegen koploper spelen, dus daar was op voorhand weinig eer aan te behalen. We lieten ons echter niet zomaar uit het veld slaan door het door de Moddemannen gedomineerde Urbanus en achtten ons niet geheel en al kansloos. Jammer genoeg scoorden we de meeste punten door fouten van hen. Frank sloeg z'n sprongservice zoals gebruikelijk steevast meters uit, maar toch stonden we elke set al gauw op flinke achterstand. Alleen de vierde set ging iets beter en gooide vader Modde er zowaar nog een time out tegenaan, maar dat was waarschijnlijk omdat het de vierde was.

Ik polste René en Coen of ze de volgende dag misschien een wedstrijdje wilden fluiten - nog steeds geen scheids voor heren 1 - je wist het maar nooit met de Moddemannen, maar van zowel vader als zoon kreeg ik geen direct antwoord, hetgeen ik maar als een ontkenning interpreteerde. De avond was nog lang.

VVW's heren 2 kom kampioen worden - of toch niet? Ik had competitieleider Jaap Jasper gebeld of ie de beker wou komen brengen en hij was er, maar dan met de mededeling dat hij de beker nog lang niet uit handen wilde geven. Met nog twee wedstrijden te gaan zaten er nog 10 punten tussen heren 2 en Madjoe 5; volgens Pierre betekende dat, dat ze niet meer ingehaald konden worden als ze nu met 4-0 wonnen van het laag geklasseerde WhamWham 4, omdat ze een beter setgemiddelde hadden dan Madjoe 5. Jaap wilde er echter niet aan; hij moest nog wat bekeraars in de Drecht overhandigen en als daar zou blijken, dat Madjoe 5 een set zou laten liggen, dan zou hij nog terugkomen met de beker voor heren 2. Pierre vond het allemaal best, maar hield zich aan z'n eigen lezing en het feest zou zeker doorgaan (na 4-0 winst).

Ik vond het goed, maar moest nu hoognodig m'n witte sweater gaan aantrekken voor de wedstrijd van VVW's Dames 1 tegen HCSC. Bijna een Paaseitje voor onze meiden, want ze waren gewoon op alle fronten beter dan de dames uit Den Helder (behalve dan in meegebrachte supporters op de tribune, waarbij ook Wim Moorman, de competitieleider van Noord-West - wij zijn Noord-Oost - en de beoogde nieuwe trainer van Dames 1). Alleen de vierde set begon even een stuk minder, maar daar is het dan ook een vierde set voor en na een gedegen en indrukwekkende inhaalrace stelde VVW's Dames 1 weer orde op zaken. Een dikke en dik verdiende 4-0 overwinning (en hiermee veilig in de eerste klasse).

De arbiter had er ook niet veel voor te doen. Hij had misschien wat meer op de techniek kunnen letten, want ook op dit vlak waren Peters pupillen hoger opgeleid dan de Helderinnen. Dat was dus in feite in het voordeel van de laatsten, ook dat nog. Desalniettemin, wat een verschil met vorige week qua fluitbaarheid. Moest ik toen nog m'n instrument aanwenden met de scherpe terechtwijzing van de *dog whistle*, nu was het hooguit een herdersfluitje om de lammetjes de goed kant op te (be)geleiden. Het kan verkeren.

We waren net op tijd om klaar om de laatste klappen van Heren 2 mee te maken. Ze stonden comfortabel met 3-0 voor, maar in de vierde set moest het toch nog effe beuren. Het kostte de nodige moeite, maar ze lieten zich niet gek maken en maakten gedisciplineerd het karwei af. Kampioen! Min of meer.

Arjen had bloemen geregeld en voorzitter Johan overhandigde ze aan de spelers met begeleidende felicitaties, gevolgd door die van mij. Noord-Oost Competitieleider Jaap was niet teruggekeerd, dus de beker en medailles zouden moeten wachten tot over twee weken in de Schalm. Jammer, maar het mocht de feestvreugde niet drukken.

De zaal raakte verlaten, de mannen 2 deden een biertje in de kleedkamer, zoals dat hoort bij een kampioenschap en in de zaal waren alleen nog wat meiden van WSOV aan het ballen, ze zijn kennelijk goed bezig met volleybal daar in Den Helder.

De laatste Darsavond van het seizoen. De meeste mannen 4 zaten nog gezellie na te zitten. Ko en Jos had plannen gemaakt voor het teamuitje; de Wallen of de Ruysdaelkade?, mocht ik kiezen, want we zouden dit keer niet naar de Kegelkeet of gaan BBQen bij G-J - nee, naar Amsterdam, the big city. Van de toeristische attracties op de Wallen had ik wel eens gehoord (of liever over gelezen in John Irvings *Tot Ik Jou Vind*), maar wat er op de Ruysdaelkade te doen was, zou in zo gauw niet weten, hoewel Tim erg enthousiast was. Waarschijnlijk geen expositie van de zeventiende eeuwse schilder, maar van iets anders.

Ondertussen sloeg het middernachtelijk uur en had ik voor morgen nog steeds geen scheids voor heren 1 en nog steeds geen hulp om de VolleyTreffers te draaien. Ik had de jeugd al helemaal afgewerkt en was nu bij Dames 2 aanbeland. Els bood zich aan - als er geen bevalling tussen zou komen (niet van zichzelf, ze werkt bij Omring Kraamzorg) en ook Paulien sloot zich nog aan. Nou, was dat tenminste dan toch geregeld...

H2-coach Hans was jarig of net geweest, dat was me niet helemaal duidelijk, maar felicitaties waren hoe dan ook zijn deel. Ik had in m'n tas nog een ooit vergeten medaille opgedoekt en die hing ik aanvoerder Pierre maar om, was ie zo toch nog een beetje echt kampioen (al vermeldde de achterkant van het kleinood dan een jeugdtoernooi).

Ria en Toon werden nog geopperd als mogelijke arbiterkandidaten voor heren 1 morgen (of inmiddels vandaag). Ria wilde zich er niet meer aan wagen en voor allerlaatste mogelijkheid Toon besloot ik nog één pilsje (voor hem) af te wachten. Toen ik om 1 uur de stoute schoenen aantrok, verzocht hij om 5 minuten bedenktime, welke hij dan ook volledig benutte voor hij uiteindelijk wel toestemde. Een scheids voor heren 1, precies 12 uur voor aanvang wedstrijd, hoe was het mogelijk.

Hè hè, effe zitten. Ik genoot nog even van mijn laatste appelsap, terwijl Lonke het volleybalgebeuren relativeerde. Ze had helemaal gelijk. Kort na Lonke besloot ik de Dars ook achter me te laten. Bij heren 2 stond nog een enorm champagneglas van zo'n halve meter hoog gevuld met bier op tafel, met daarin een soeplepel, voor wie het er wel van lustte. De laatste Darsavond was voor mij voorbij, het was mooi geweest.

Volgende week Goede Vrijdag: Bob Dylan in de Heineken Music Hall. Bijna 31 jaar nadat ik hem voor het eerst live zag en hoorde in de Kuip (vrijdag 23 juni 1978, na het laatste proefwerk van de laatste proefwerkenweek in 4 HAVO meteen naar het station en de trein naar Rotterdam), ga ik voor de zoveelste keer naar een concert van de oude maestro. "In de grote boekenzaken van Amerika en Engeland [lees ik in de laatste Oor] wordt Bob Dylan opvallend veel gedraaid als achtergrondmuziek. Blijkbaar valt zijn muziek goed bij mensen die lezen. En inderdaad: er is een overeenkomst tussen een boek lezen en naar Dylan luisteren. In zijn werk lijken betekenissen schuil te gaan die iets zeggen over het leven." Er is zelfs al enige jaren een lobby gaande om Dylan voor te dragen voor de Nobelprijs voor de literatuur. Ik ga naar de nieuwe Dylan luisteren: *Together through life*
Hoe dan ook Trouw Lezer, we hebben het samen tot hier weten vol te houden; *follow the music - in ain't over 'till the fat lady sings* - en bedankt voor het lezen.

*Come writers and critics / Who prophesize with your pen
And keep your eyes wide / The chance won't come again
And don't speak too soon / For the wheel's still in spin
And there's no tellin' who / That it's namin'.
For the loser now / Will be later to win
For the times they are a-changin'.*

(Bob Dylan - in 1964)